

Комітет по організації допомоги голодним на Україні в Парижі

В наслідок заходів українського греко-католицького єпископату та численних українських громадських організацій з Головною Еміграційною Радою та чернівецьким і львівським Комітетами рятунку України на чолі, з ініціативи кількох членів Французького Товариства Українознавства засновано було в Парижі 24 серпня с. р. «Комітет по організації допомоги голодним на Україні».

При широкому розвиненій акції по інших країнах та винесенні її поза рямці українських організацій такими установами, як європейський конгрес національних меншин, міжнародна конференція б. воєнів «Сіаман», слід було закласти в Парижі не тільки місцевий допомоговий комітет, але, так мовити, орган посередництва по-між українськими та всіма чужоземними установами, що мають на меті прийти з посиленою допомогою нещасним мешканцям української землі. Треба було зазнайомити свіцію, що нелегко далось, з страшим нещастям, яке впало на Україну, зібрати представників різних країн та націй і ввійти в безпосередні стосунки з інституціями, на яких лежатиме реальне переведення в життя допомогової справи.

Енергійні заходи П. Ем. Віденського Архископа кардинала Інціцера, п. д-ра Амєнде, якого меморандум в справі голоду на Україні являється зразковим документом цього роду, нарешті сильні виступи п. Мовінкєля, норвєзького прем'єра та міністра закордонних справ, в Раді Ліги Націй і в прєсї, та невпинна праця українських політичних і громадських діячів, як п. міністр О. Шульгин, п. сенатор Задєцький, пп. послї Сєрбинок з Буковини і д-р Д. Левичький, д-р З. Пєленський та панї М. Рудичька з Галичини, п. інж. Ю. Яковлєв у Бєльгї, п. проф. Бочковський у Празї та п. інж. М. Бремїв у Парижі, надзвичайно посу-дую справи.

Залишалось одначе переведення технічної організації в Парижі, розповсюдження прєсової й безпосередньої інформації шляхом закликів і розповсюдження отриманих Комітетом чи поміщених в часописах доку-ментів про голод, які передавалися як окремим особам, так і установам (Лїга Товариств Червоного Хрєста, Дєржавна Унія Допомоги, Французький Червоний Хрєст і т. ин.).

При організації комітету на початку доручено було керувати справами тимчасовій управі в складі: голови їм. Токєрєвського-Кєрєшевича, заступників — графа д'Аст, п. Бєрнардинї Шєстєд, сєкрєтаря їм. К. дє Пєйрє-Шанюї, помішників — пп. Брєан Гєутона, Бориса Лєтоцького та членів — капїтана Брєанка, п. Ф. Мїйєр та п. В. Никєтєкова, генєрального сєкрєтаря Сєюзу Українських Емігрантських Органїзацій у Франції.

Коли організації Генєрального Сєкрєтарїату Комїтету була закін-чена і коли після ваканційного і підготовчого періоду це виявилось мож-ливим, були переведені в складі тимчасової управи дє-їні зміни і сьгодні вона складається з голови їм. Анрієса, заступників — баронєси фон-Ейнєм (Австрія) та п. Бєрнардинї Шєстєд, генєрального сєкрєтаря їм. Токєрєвського-Кєрєшевича, помішників — пп. К. дє Пєйрє-Шанюї, Брєан Гєутона (Англія) та Бориса Лєтоцького, членів — графа д'Аст, та п. В. Никєтєкова. Наєляжать ужє до Комїтету, крім осіб вищє зга-даних: п. міністр Ферран, п. посол Евєн, п. Мазєд, п. генєрал Табуї, п. Шодєн, п. Морє, п. полковник Я. Бальзан, п. Ф. Бальзан, п. Вєрнєр, п. Нуланє, б. посол Франції у Пєтєрбурзі, та багатє інших; а з українців п.-о. протєрєрї І. Брїндзан та пп. І. Косєнко і М. Ковальський.

Перше завдання, що лежить тепер перед управою, це скликання загальних зборів, на яких буде обрано постійну управу, створено фінансову комісію під головуванням скарбника та приступлено до збірки грошей на допомогову акцію з надією передати їх спеціальній місії, коли стане можливою її організація. Виєслання такої місії Комітет добивається в згоді з зворушеною звістками про страхиття на Україні публічною опінією.

Бажаючи забезпечити своїй акції допомогу найвпливовіших код та поставити її під контроль міжнародної опінії, Комітет запросить до Патронату високспоставлені особи різних країн, духовні й світські, і надаватиме звання почесного члена тим, що ретельно допомагатимуть йому в праці.

Уже сьогодні особлива подяка належить П. Ц. і К. В. архизиязеві Вільгельмові Австрійському (панові полковникові В. Вишиваному), який з першого дня існування Комітету давав йому свою широкую допомогу, власне на тому терені, де перед нашою акцією повстали були перешкоди формального характеру, і ласкаво погодився стати почесним головою Комітету.

Комітет сподівається, що його зусилля знайдуть підтримку в українсьім суспільстві та у всіх добрих людей, що не залишаться байдужими до тяжкої недолі українського народу, а Генеральний Секретаріят ставить себе до повної розпорядимости українських і чужинцьких допомогових організацій для спільної координовансі праці і просить надсилати йому інформації, документи, побажання і постанови.

Адреса Комітету: Comité d'organisation de secours aux affamés de l'Ukraine. 99, rue des Petits Champs, P a r i s I.

6 листопада 1933.